

“Així se soscava la democràcia”

Leoluca Orlando
(Palerm, Sicília, 1947),
líder de l'oposició
de centreesquerra
al parlament sicilià,
reflexiona sobre
els subterfugis
del president
Silvio Berlusconi,
la paràlisi de la
política italiana
i la reacció europea
davant la seua
presidència del
Consell Europeu.

Leoluca Orlando té cinquanta-cinc anys. És considerat com un dels més forts adversaris de Silvio Berlusconi i el número u dels perseguïdors de la màfia italiana. L'exalcalde de Palerm, advocat i professor de dret, encapçala actualment el grup opositor de centreesquerra al parlament regional de Sicília.

—Silvio Berlusconi ha pres posició aquests dies de la presidència del Consell Europeu. Això és un motiu d'orgull per a ell. Ho és també per al seu país?

—Com a europeu italià, em fa vergonya quan ho pense. No s'hauria d'haver permès que aquest home arribara a representar Itàlia, i ara, per sis mesos, fins i tot Europa sencera. És una infàmia.

—Per què?

—Perquè representa una horrible mitja volta. Com a alcalde de Palerm i també com a diputat del Parlament Europeu he col·laborat perquè Itàlia, després de l'assassinat dels jutges Giovanni Falcone i Paolo Borsellino, l'any 1992, esdevinguera un model de la lluita contra la corrupció, de la lluita contra la màfia. Havia sorgit una nova societat civil a Itàlia: penseu, per exemple, en les cadenes humanes, les manifestacions per l'estat de dret, les dones de Pa-

lerm, els pedaços de tela blanca que penjaven dels balcons dient “prou”.

—Van ser, sens dubte, manifestacions impressionants, però van conduir realment a un canvi de pensament general a Itàlia?

—Sí, perquè no sols havia canviat l'ambient. Les actuacions dels fiscals, dels jutges i de les forces de l'ordre van ser exemplars; moltes lleis i experiències s'estenien fins i tot a la Unió Europea. Crec, i ho puc afirmar, que havíem fet malbé les estructures de poder de l'antiga màfia. Amb el Govern de Berlusconi, se n'ha tornat a anar en orris molt. Aquest ha degradat la legalitat a una qüestió optativa: t'hi pots sotmetre o no. Vol vostè aigua amb gas o sense gas, un cotxe amb ràdio o sense, vol sotmetre's a la llei o deixar-ho estar? Així és com se soscava la democràcia.

—Es tracta d'un retret greu. El pot demostrar també?

—Prenem, a tall d'exemple, el ministre d'Infraestructures de Berlusconi. “En nom de la llei, també es pot col·laborar amb la màfia”, va afirmar a la darrereria de l'estiu de 2001 Pietro Lunardi, el màxim supervisor a Itàlia de la majoria de contractes de construcció estatals. Aquest home hauria d'haver estat destituït de seguida i avui dia continua en el seu

càrrec. El mateix Berlusconi va dir "golpista" als jutges italians. No a un d'aïllat, sinó a tots sense excepció. Amb aquestes afirmacions, amb aquest pensament, és responsable de l'aparició d'una nova cultura de la il·legalitat a Itàlia.

—I també del sorgiment d'una nova màfia?

—Jo no sé si Berlusconi i el seu ministre Lunardi són culpables personalment de cap crim. Això ho han de jutjar uns altres. Amb la seua actitud, però, són responsables de l'aparició d'una nova cultura mafiosa, que ja no s'interessa en primer lloc per protegir-se de les autoritats en un assassinat. Hem de deixar d'imaginar-nos el mafiós com algú que espera al marge de la carretera amb l'escopeta. El crim organitzat d'ara vol més que res fer negocis, i sense limitacions, amb lleis tallades a la mida d'aquesta nova màfia. El problema d'Itàlia no és que tinga un govern de dretes. Ja ho voldria jo. Si fóra així, des de l'esquerra es podria fer una oposició com cal. El problema és que tenim un govern desenfrenat, que es fa les lleis arbitràriament i al qual la república, al capdavant, tant li fa.

—Pensa que realment Itàlia va en camí de convertir-se en una pseudomonarquia amb el rei Silvio Berlusconi I o, fins i tot, amb un Don Berluscone?

—Berlusconi és el president legítim. Ara bé, estic convençut que molts italians que el van votar no estan d'acord amb el seu curs actual. Estaven farts del sistema de partits tradicional

"El mateix Berlusconi va dir 'golpista' als jutges italians. No a un d'aïllat, sinó a tots sense excepció. Amb aquestes afirmacions, amb aquest pensament, és responsable de l'aparició d'una nova cultura de la il·legalitat a Itàlia."

**"Molts italians
que van votar
Berlusconi ara
no estan d'acord
amb ell"**

i volien provar alguna cosa diferent: van apostar per la innovació. Ara han de constatar que Silvio Berlusconi no més fa política en el seu propi interès i en el dels seus amics més íntims. Quan algú no té cap respecte per la legalitat acaba sent pitjor que un padrí. Es un perill per a la justícia en conjunt i una amenaça per a la democràcia.

Marta Pérez, 38 anys.

Directora General d'una empresa de 50 treballadors.

Ja disposa de les Nuevas Versiones Plus+ de Grupo SP.

Ja treballa amb l'última tecnologia

I vostè, encara no la té?

Nuevas Versiones Plus+

A què està esperant?

Nuevas Versiones Plus+, l'última tecnologia per a la gestió empresarial |

Ja té al seu abast l'última tecnologia aplicada a la gestió empresarial: las Nuevas Versiones Plus+ de Grupo SP, que incorporen noves funcionalitats i garanteixen grans avantatges pel seu negoci:

- Doblen la potència de les anteriors versions, aplicant l'última tecnologia.
- Totalment adaptades als últims canvis legals.
- Multipliquen les prestacions sense augment de preu.

Adquireix-la. No esperi més.

Solució Global
para la Pyme 2003

Tota la informació al 902 42 55 77

www.grupo.sp.com

"La majoria dels italians estan en contra de Berlusconi i existeix una oposició extraparlamentària enorme, la qual cosa no significa que en les eleccions es tradueixi automàticament en una majoria liberal d'esqueres. Fa falta un líder carismàtic."

—Com a jurista, quines lleis noves l'han molestat especialment?

—Hi ha, per exemple, una llei segons la qual ja no es considera delicte la falsificació dels balanços i, per tant, legalitza indirectament la corrupció. Una altra dificulta el trasllat de documents judicials dins d'Europa. Una altra li atorga a ell un enorme poder d'actuació dins de l'àmbit dels mitjans de comunicació. I la suspensió dels processos en curs que s'acaba de decidir protegeix els cinc principals polítics de l'estat; és, en definitiva, una immunitat feta a la mida de Berlusconi.

—Encara queden juristes íntegres, periodistes i polítics agosarats. Els electors podrien plantar Berlusconi de nou al carrer. O és que veu vostè la democràcia italiana amenaçada per molt de temps?

—Berlusconi és l'home més ric d'Itàlia. Controla el noranta per cent dels mitjans electrònics. Mal-

**“Si Itàlia
no haguera
format part
de l'eurozona,
el nostre sistema
estaria en perill,
s'assemblaria
a Argentina”**

grat tot, aquest país no és sols Berlusconi. Itàlia són també els milions de persones que van sortir al carrer, una quantitat impressionant de tres milions de manifestants...

— ...en aquell moment sí, pel març del darrer any. Però la setmana passa-

da, quan es va aprovar la llei d'immunitat al seu favor, van ser bastants menys.

—Si més no, Itàlia té una opinió pública desperta. És també el país dels jutges incorruptibles, tot i que no es puga dir de tots i no podem negar el perill d'una justícia controlada per Berlusconi. Jo sóc optimista. Malgrat tots aquests senyals d'advertiment, malgrat Berlusconi, Itàlia continua sent una democràcia i els italians en són la principal garantia.

—Ens ho haurà d'explicar. Resulta evident que molts han sucumbit als encants de Berlusconi i tampoc no sembla que els altere gaire el seu nepotisme. Sense anar més lluny, les darreres votacions regionals van presentar uns resultats bastant acceptables per a Forza Italia.

—Jo no ho veig així. La Forza ha perdut punts; és cert que no d'una manera dramàtica, però és així. Estic gairebé convençut que ja existeix

una majoria d'italians que estan farts de Berlusconi. Si es mira des d'un punt de vista fins i tot purament pragmàtic, no ha proporcionat a les persones cap millora econòmica concreta. Només que ha pronunciat paraules buides. Per exemple, Itàlia ha llançat per iniciativa seua un nou Ministeri d'Innovació. Ningú no sap el que passa dins, i gairebé ningú coneix el nom del ministre.

—En realitat, hauria de ser l'hora de l'oposició. Romano Prodi, però, l'actual president de la Comissió Europea i antic cap de la coalició de govern de centre-esquerra, l'Olivera, ha dit del seu líder: "No té cap programa i s'acarnissen els uns amb els altres."

—El problema és, efectivament, que l'oposició no ofereix cap alternativa realment convincent, ni pel que fa al contingut ni al lideratge. La majoria dels italians estan en contra de Berlusconi i existeix una oposició extraparlamentària enorme, la qual cosa no significa que en les eleccions es tradueca automàticament en una majoria liberal d'esquerres. Fa falta un líder carismàtic.

—Vostè és el líder de l'oposició en el parlament regional sicilià; també compta amb intercessors prominents en l'àmbit internacional: Hillary Clinton fins i tot el va proposar per al premi Nobel de la pau. No entra vostè en consideració com a adversari de Berlusconi?

—No, n'hi ha de més apropiats.

—I què pensa d'un retorn de Romano Prodi a la política italiana com a candidat contra Berlusconi per al 2006?

—Ja s'ha tractat la qüestió, però em trobe massa a prop d'ell per a comentar-ho. Prodi té una funció decisiva a Brussel·les, Europa és d'una enorme importància per a nosaltres. Si Itàlia no haguera format part de l'eurozona, el nostre sistema es trobaria en un veritable perill. Itàlia s'assemblaria a Argentina, un país al límit de l'abisme. Hi ha dues coses diferents que garanteixen la nostra democràcia: la joventut italiana i les estructures europees; els desperts joves de Palerm i els banquers de Frankfurt.

—Berlusconi no s'ha creat precisament un nom com a proeuropeu. S'ha

oposat durant molt de temps a una ordre de detenció europea o a una millora de la col·laboració policial i judicial comuna. S'haurien d'haver pronunciat més clarament Gerhard Schröder i altres dirigents de la Unió Europea contra Berlusconi com a president europeu?

—Era el torn d'Itàlia per ordre de rotació. No es podia blocar així com així Berlusconi.

—La participació del conservador i populista FPÖ en el Govern d'Àustria va ser motiu suficient per a les sancions de la Unió Europea. Europa, es deia aleshores, és una comunitat de valors, calia intervenir-hi. No s'està donant un tractament diferent?

—Potser. El que hauran d'evitar ara el canceller Schroder i la resta de caps d'estat de la Unió Europea és que els sis mesos de la presidència italiana esdevinguen un espectacle de Berlusconi. Haurien d'estar constantment assenyalant amb el dit i denunciant els seus dèficits democràtics. No es tracta

de cap intervenció il·lícita, com molts creuen. Itàlia és part d'Europa, amb drets i obligacions. Ens beneficiem dels diners europeus i hem de servir de model als nous membres de la comunitat, a les joves democràcies d'Europa de l'Est i no convertir-nos en un exemple dissuasiu.

—Vostè és el lluitador contra la corrupció i el defensor de la renovació més famós d'Itàlia. Ha fracassat la seua lluita per culpa de Berlusconi?

—No. Itàlia ja va demostrar una vegada que és possible vèncer la màfia. Com més s'enfonsa Berlusconi en la seua ambició de poder absolut i en la il·legalitat, més s'interessa el món per persones com jo. Feu-me cas, a tot estirar el 2006 Berlusconi es dedicarà tan sols a la vida privada.

Manfred Ertel
Erich Follath

© Der Spiegel – EL TEMPS
Traducció: Àngels Giménez

escènia nits de juliol, nits d'escènia

MOSTRA DE TEATRE NOVELL · FOIOS · HORTA NORD

2003 DEL 5 AL 20 DE JULIOL

presentació d'escènia

ROTONDAS: una producció de la Cia. de Teatre Aparat. 5 de juliol. Dues Tots En Jocs. 23 hores, gratis.

Festiu de música en directe i dansa, jazz i música contemporània, dansa contemporània i teatre. Teatre amb el diàleg. ROTONDAS és un casament de cançons.

Tots Aparat, habitual i conegut, presenten a Foios el seu nou projecte. En el moment amb els músics Chris Finn, Joe Anzorelli i Daniel Hays, també hi hauran els cantants Rodrigo i Raquel Balle.

programació d'escènia

7. "Les últimes sessions del cinema clàssic" grup joves EMI, teatre, pel·lícula i d'Humor Independent.

10. "Contra l'alegria" Teatre clàssic versat.

11. "Candide, memòries de una ovelleta" Ex-voto produccions.

12. "Manual d'instruccions" Els Babaper dubte.

13. "What a wonderful world" Teatre Foios.

15. "Les millors melodies del cinema clàssic" grup joves EMI, teatre.

16. "Inventari" Sònia, grup de música instrumental.

17. "La Castanya" Decap produccions.

18. "El vendedor de humo" Zocobert teatre.

19. "Kafka" la Dependència de teatre.

Totes les representacions es realitzaran el dia 23 hores a la Casa de Cultura.

URBANAMENT DE PREMIOS
20 de juliol. Poesia En Jocs. 20:30 hores.
amb SEGURASAFS via de teatre.